
NR. 4

JULI/AUGUST 2024

81. ÅRG.

Et evig mål	1
Ny redaktør	2
Det dobbelte vekkelsesbud	3
Om kjærlighetens frukter	5
Artikkel fra en Haugianer	9
Ord og uttrykk	12
Hans Nielsen Hauges Postille	12
Et godt innlegg fra Facebook	13
Hyrdebrev - Kom!	14
Salmehjørnet	16

Et evig mål

«Dine øyne skal se Kongen i Hans skjønnhet. De skal skue landet langt borte.» Profeten Jesaja 33:17

Dette er sannelig sant for den som er blitt født på ny og rensset ved den levende Guds sønn, Jesus.

En skal heller ikke bare skue, men gå inn i staden. Brødre og søstre skal omfavne og omfavnes av Guds rene kjærlighet. Ingen urenheter skal finnes i oss og vår kjærlighet skal være fullkommen god.

Ny redaktør

Av Stein Arild Gjerde

Det har nå blitt min lodd og overta arbeidet med dette lille bladet etter faren min Trygve Einar Gjerde. Min far har trofast tjent i dette arbeidet i ca 30 år. Mange ord og vendinger har blitt lagt på arket til velsignelse for den lille lezerskare. Eldre gode, åndelige bøker er fornyet. Dette er verdifullt arbeid for å gjøre slike skrifter tilgjengelige for vår generasjon.

Min far har begynt å trekke på årene og skrivning blir vanskeligere på grunn av ulike utfordringer. Derfor skal han trappe ned og heller tilpasse skrive mengden etter det som passer.

Jeg er ingen ord kunster, men jeg har min Herre kjær. Derfor vil jeg også tjene dere, lesere, som eldstebror og skribent. I de siste årene har jeg regelmessig brukt tiden på å legge ut innlegg og tanker på nett, for det meste via min blogg på facebook, også via optak på Spotify. Vår familie har noe svakhet med ord og rettskriving, men jeg velger likevel å være frimodig. Dere får være tålmodig og bære over meg. Det går stort sett greit.

I det daglige jobber jeg på Stord Sjukehus ved teknisk avdeling. Jeg er elektriker og elektro ingeniør av fag. Far til fire barn og ektemann til min gode kone. Min største glede har jeg i Herren og hans store nåde mot meg. Bibelen er mitt kjæreste eie. Som eldstebror i det Haugianske Vennesamfunn tilbyr jeg meg å tjene dere som er Guds barn og kalte.

En eldstebror har plikt til å forkynne Guds Ord, om det dog er i svakhet. Dele nattverden, samtale med brødre og søstre, formane og vokte de han blir satt til hyrde for. Mitt håper er at nytt liv skal gis det Haugianske Vennesamfunn. Om Gud vil så har vi noe godt å tilby denne verden. Vær frimodig å be om at de sanne

Guds barn skal finne sammen og etablere lokale flokker. Trofaste i kjærlighet til den levende og sanne Gud.

Det dobbelte vekkelsesbud

Av Stein Arild Gjerde

Vekkelse er i bunn og grunn to ting. Det første, at vi blir grepet av kjærlighet til Gud. Og for det andre, at vi blir grepet av kjærlighet til vår neste. Det betyr våre medmennesker, naboer, venner og uvenner, ukjente osv.

Enkelt, men også så vanskelig, for dette kan vi ikke skape i oss selv. Naturlig kjærlighet holder ikke. Det må være kjærlighet gitt av Gud. Vi kan se dette i Guds ord, og vi kan se det gjennom hele vekkelses historien. Kjærligheten til Gud og neste, driver mennesker til utrolige gjerninger. Det bringer frem Guds Ord og kall til sjelene. Det er ingen som kan stoppe slike menn og kvinner som Gud har utrustet og drevet ut med sin kjærlighet. Samtidig som Gud utretter noe gjennom mennesker, så er vi så svake og små. Synden ligger så lett for hånd. Dette er et mysterium.

Så hva trenger vi i dag? Vi trenger Åndens virkning i hjertene våre. Vi trenger ydmykhet og tjener sinn. Vi trenger Gud.

Har vi to bud som befaler vekkelse?

Ja, det har vi. Det er de to hoved budene som sier, «Du skal ...»:

Moses ropte ut disse vekkelses ord til hele Israels hus. «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel og av all din makt. Disse ordene som Jeg befaler deg i dag, skal forbli i ditt hjerte. Du skal innprente dine barn dem, og du skal tale om dem

når du sitter i ditt hus, når du går på veien, når du legger deg og når du står opp. Du skal binde dem som et tegn rundt hånden, og de skal være som minnesedler mellom dine øyne. Du skal skrive dem på dørstolpene til ditt hus og på dine porter.» 5. Mos 6:5-9

Jesus gjentar det første budet og legger til det andre, som er nestebudet: «Og du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel, og av all din forstand og av all din kraft. Dette er det første budet. Og det andre, som står likt det, er dette: Du skal elske din neste som deg selv. Det er ikke noe annet bud som er større enn disse.» Mark 12:30

I denne sammenhengen slutter Jesus av med disse ordene: «Hele loven og profetene henger på disse to budene.» Mat 22:40

Vi skal derfor forstå at de to største budene troner på resten av Guds ord og befalinger. Hvis en undrer seg over hva de to første budene betyr i praksis, så må en studere og lese resten av bibelen. Den gir tilstrekkelig veiledning for den som søker den.

Vi har altså fått to store og vakre bud. Hvem kan makte og holde dem? Her har Gud gitt en gave underfull og stor. Gud skaper og omdanner sine barn, de blir gjenfødt og mottar Guds Ånd. Ved denne forvandlingen, lengter en etter å elske og følge Guds vilje. Ja, det er en frukt av å troen på den levende Gud. Men merk deg dette, vi mottar kjærlighet i ulik grad, og til ulike tider og sesonger i gudsrike. Derfor kommer det tider med vinter, vår, sommer og høst i gudsrike.

Jesus forberedte disiplene for en slik gjerning og kjærlighet. En kan se denne Guds gjerning i svake mennesker gjennom hele bibelens historie. Jeremias profeterte om denne åndens utgytelse og kjærlighet. Det er en beskrivelse som passer for enhver som blir født på ny, også for det jødiske folk når den tid kommer. Når

Guds Ånd skaper, får vi en ny ånd, en ny kjærlighet, en ny Herre. Det er et virkelig under.

Jeremias profeterte: «Men dette er den pakten Jeg skal slutte med Israels hus etter de dager, sier Herren: Jeg skal legge Min lov i deres indre og skrive den på deres hjerter. Jeg skal være deres Gud, og de skal være Mitt folk.» Jer 31:33

Omvendelse, tilgivelse og frelse er ikke endemålet til den kristne. Men begynnelsen til det nye livet med Gud som Herre. Veien videre er å gå fremover, der vi er satt eller der vi blir ledet.

«Far, må du være oss nådig, og utgyte din ånd og kjærlighet over oss enda en gang. La vekkelse og omvendelse forandre sjeler og samfunn, gode Herre. Amen!»

Om kjærlighetens frukter

Johan Arnt Sanne Kristendom kapittel 30, Del 1 av 2

«Kjærligheten er langmodig, er from; kjærligheten bærer ikke avind, kjærligheten bruker ikke fortredelighet, oppblåses ikke, den ter seg ikke usømmelig, søker ikke sitt eget, forbitres ikke, tenker ikke ondt; den gleder seg ikke over urettferdighet, men gleder seg ved sannhet; den fordrar alle ting, tror alle ting, håper alle ting, tåler alle ting. Kjærligheten avfaller aldri osv.» 1. Kor. 13:4-8

1. Livets tre sto midt i Paradis, og bar en slik frukt at den som åt av den, skulle leve evig. Derfor sier Moses om vår første far, Adam, som hadde misbrukt denne nåde: Forat han ikke skal rekke ut sin hånd og ta også av Livets tre og ete og leve evindeligg, så forviste Gud Herren ham fra Edens hage, til å dyrke jorden (1. Mos. 3:22-23). Liksom Livets tre således sto midt i

Paradis, så har også Gud satt Kristus Jesus midt i den kristne kirkes Paradis og hage, forat alle troende skal få liv og kraft av ham. Men at de har fått liv og kraft av ham, det skal de vise i sin tro og kjærlighet. For hele kristendommen består i tro og kjærlighet. Ved troen på Kristus er en kristens hele levnet til behag for Gud. Men skal vår neste tjenes, må det skje i kjærlighet. For alle dyder, til og med troen selv, er døde og gjelder ikke noe uten kjærlighet. Vel er det slik at det bare er troen som gjør rettferdig, fordi det bare er den som fatter og tar imot Guds Sønnns fortjeneste. Og for å få rettferdiggjørelsen må man ikke stole på noen gjerning som man har gjort, gjør eller skal gjøre. Her gjelder ene og alene Kristi fortjeneste. Men dog er det slik at hvis kjærligheten ikke følger med, er troen sannelig ikke rett, men bare hykleri, om den så gjorde mirakler og undergjerninger. Vi vet jo at et legeme uten sjel er dødt. Slik er også det indre, åndelige menneske, som alle dyder er lemmer på, dødt uten kjærlighet. Derfor setter Paulus kjærligheten til en prøve på troen, og han krever en tro som virker kraftig ved kjærlighet. I rettferdiggjørelsen har troen ikke med noen gjerning å gjøre (Rom. 4:6). Men når troen handler mot nesten, da må den omgås med gjerninger. Da må den tjene andre mennesker med kjærlighet, som er prøven på troen. Derfor kalles det en tro som virker eller arbeider ved kjærlighet (Gal. 5:6). Hva for noen verdifulle frukter dette skjønne tre bærer, viser Paulus i det skriftspråket vi siterte ovenfor. Der oppregner han fjorten frukter av kjærligheten.

2. Først er kjærligheten langmodig, sier han. Det er den første frukten. Den kan vi ikke lære bedre noe sted enn i Kristus Jesus, vår Herre. Men det er ikke nok at vi søker denne frukt i Kristus, som det grønne Livets tre, men vi må også ete av dets frukter og forvandle dem i vår vandel til kraft og liv, som man sier. Se på den Herre Kristus. Med hvilken langmodighet har han ikke tålt

verdens ondskap, og dermed lokket syndere til omvendelse! Gjør du likeså, så lever den saktmodige Kristus i deg, og du skal forenes med ham, som et lem med sitt hode.

3. Videre er kjærligheten from. Se på din Frelsers vennlighet. Hvor har man hørt så nådefulle leper? (Salm. 45:3). Enhver undret seg over de livsalige ord som gikk ut av hans munn (Luk. 4:22). Gjør du også likedan, så taler Kristus gjennom din munn, og du blir forent med ham. Pass bare på at det alt sammen kommer av en hjertelig kjærlighet, og at munn og hjerte stemmer overens.

4. For det tredje bærer kjærligheten ikke avind. Det vil si at den ikke er hevngjerrig, men tilgir og glemmer, som Gud Herren selv gjør. David sier: Herren skal ikke trette evindelig, ikke heller beholde vrede evindelig. Han gjør ikke med oss etter våre synder og betaler oss ikke etter våre misgjerninger (Salm. 103:9-10). Og Herren sier ved Esekiel: Når den ugudelige omvender seg fra alle sine synder som han har gjort, og holder alle mine skikker og gjort rett og rettferdighet, da skal han visselig leve, han skal ikke dø. Alle hans overtredelser som han har gjort, skal ikke ihukømmes ham (kap. 18:21-22). Og Herren sier hos Jeremias: Jeg har elsket deg med en evig kjærlighet, derfor har jeg dradd deg med miskunnhet. - Derfor lyder mine innvoller for din skyld, jeg vil visselig forbarme meg over deg. - Jeg vil forlate din ondskap og ikke mer komme din synd i hu (kap. 31:3.20.34). Og hos Esaias sier han: Jeg, jeg er den som utsletter dine overtredelser for min skyld, og jeg vil ikke ihukomme dine synder (kap. 43:25). Gjør du likeså, tilgi og glem, så vil også Gud glemme dine synder. Da har du Kristi sinn og blir forent med ham.

5. For det fjerde bruker kjærligheten ikke fortreddelighet eller ondskap. Det betyr at den sanne kjærlighet ikke vil gjøre noe

ondt mot nesten for å beskjemme, spotte eller skade ham. Noen hemmelig list og falskhet bruker ikke kjærligheten. Den har et redelig og oppriktig vesen. Se på den Herre Jesus. Han hadde et oppriktig og fromt hjerte både mot venner og uvenner og mente det hjertelig godt med alle mennesker. Han søkte av hjertet å fremme alles salighet. Gjør du like ens, så er Kristi godhet, troskap, oppriktighet og trohjertighet i deg. Liksom Kristus av hjertet har ment det vel med oss, slik skal vi også gjøre mot hverandre. Ellers er vi ikke forent med Kristus, som lemmer med hodet.

6. For det femte oppblåses kjærligheten ikke. Den er altså ikke æresyk og oppblåst. Se på den Herre Jesus. Da en kvinne oppløftet røsten blant folket og sa: Salig er det liv som bar deg, og de bryster som du diet, svarte han : Ja, salige er de som hører Guds ord og bevarer det (Luk. 11:27-28). Den pris og ære som dog tilhørte ham, vendte han med ydmykhet fra seg og tilegnet den til dem som elsker Gud. Gjør du også slik, så lever den ydmyke Kristus i deg, og du i ham. Det er den rette kjærlighet, som skyver berømmelsen fra seg og over på andre.

7. For det sjette viser kjærligheten seg ikke usømmelig, som de stive og misfornøyde hoder, men lar vennlighet lyse ut av ansiktet. Se på den Herre Jesus, det livsalige bilde. Han skal ikke være vredaktig, surtseende eller framfusende, står det om ham (Esai. 42:4). Han har sett til hver mann med medlidende og forbarmende øyne. Gjør du likeså, så har du også dannet deg etter Kristi ansikt og bilde. Da er du lik ham og forent med ham.

8. For det sjuende søker kjærligheten ikke sitt eget. Det er en glede for en med sann kjærlighet, at han kan tjene andre for ingenting og uten noen egen nytte eller fordel. Jo flere som nyter godt av ham, desto bedre synes han det er. Sånn gjør Gud. Han gir oss allting uforskyldt, og har ingen nytte av det. At du tjener

Gud, det har Gud ingen fordel av, men du selv. At Gud har befalt deg å være from og frykte ham, det har han gjort forat du kunne nyte hans kjærlighet og ha velsignelse av den. Se på din kjære Herre, Jesus Kristus. Han har ikke søkt det aller minste av det som siktet til ham selv eller var til nytte og fordel for ham selv. Det eneste han søkte, var Faderens ære og menneskenes salighet. Han ville ikke la seg tjene, men ville tjene oss (Matt. 20:28). Et fruktbart tre gir sin frukt til enhver uten noen personsanseelse. Det har selv ingen nytte av det, men gir den så god som den har fått den av Gud. Hadde den noe bedre, så ga den det gjerne. På samme måte har Kristus gitt seg selv til oss som vår egen. Ja, Gud selv gir oss Kristus til vår egen, forat allting skal være vårt i Kristus, til og med Gud selv. Han er det beste og høyeste gode, og gir seg selv til oss. Gjør du likedan, så blir du et rettferdighetens tre, til Guds lov og pris (Esai. 61:3). Da grønnes og blomstrer Kristus i deg, den levende vinstokk og det alltid grønnende palmetre (Salm. 92:13).

Fort. i neste nummer.

Artikkel fra en Haugianer

HØR ISRAEL! HERREN VÅR GUD, HERREN ER EN

5. Mosebok 6,4

Av Arthur Fjellheim (Haugianeren februar 1973)

Israels barn skulle først og fremst undervises om Guds vesen og vilje. Det var viktig for Herren at Israels folk «skulle lære alle de lover som han hadde kunngjort for dem gjennom Moses» 3. Mos. 10:11.

Haugianeren

Den viktigste sannhet som måtte læres var dette at «Herren er EN. Hør Israel! Herren vår Gud, Herren er en. Han er EN sann Gud.

Denne ENE og sanne Gud kommer oss i møte i Ordet, Guds ord, Bibelen. Her fremstiller ikke Gud seg gjennom mange læresetninger, slik at det er grunn til å tro at hvilken vei vi velger så fører den til tro på Ham. Men likesom Gud er EN så er også veien TIL HAM EN. Og veien til Ham var og er betinget av at vi lærer Ham å kjenne. «Dette er det evige liv at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus». Joh. 17:3.

«Og ingen kjenner Sønnen uten Faderen, heller ikke kjenner noen Faderen uten Sønnen og den som Sønnen vil åpenbare det for.» Matt. 11:27.

Det vi spesielt må legge merke til er vår fullstendige avhengighet av «den eneste sanne Gud» nemlig Bibelens lære om Faderen, Sønnen og Den Hellig Ånd.

På Jesu tid hadde de skriftlærde til oppgave å undervise folket i loven. Og Jesus taler på mange steder om sin lære. Om de som omvendte seg på pinsedag står det at de holdt trolig fast ved apostlenes lære (Apg. 2:42). De holdt fast ved denne lære fordi den var GUDS ORD.

Det er gjennom Ordet vi lærer å kjenne Gud. Når vi leser Guds ord med bønn om opplysning ved Den Hellige Ånd, og med et hjertelig ønske om å få kraft til å leve etter ORDET, DA LÆRER VI DEN ENE OG SANNE GUD Å KJENNE.

Uten Den Hellig Ånd er det umulig for oss falne mennesker å leve i en rett erkjennelse av den ene og sanne Gud. Det er mange som i kjødelig svakhet har sviktet læren om den ene og

sanne Gud, av frykt for å skade kjærligheten og volde splittelse. Luther sier i denne forbindelse: «Nei, kjære, råd meg ikke til fred og enighet, som må betales med tapet av Guds Ord, for derved er samtidig det evige livet tapt, alt er tapt. For det heter ikke at kjærligheten, men ORDET bringer oss evig liv, Guds nåde og de evige skatter».

Det er derfor så umåtelig viktig at læren er rett. Derfor sier Lukas i Apg. 1:4 til Teofilos: «Forat du kan lære hvor pålitelig de lærdommer er som du er opplært i». Og i Jesu egen misjonsbefaling sier Han: «Og lær dem å holde alt det jeg har befalt eder». Mat. 28:19.

Men likesom en rett lære og rett forkynnelse virker alt godt både i hjem og samfunn og i den enkelte, så virker den falske og usanne lære alt ondt. Vi kan se hvilken virkning det hadde når judaistiske lærere trengte seg inn i menighetene og spredde sine menneskelærdommer om forholdet mellom den gamle og nye pakt, spesielt om omskjærelsen. Apg. 15:1 flg. Gal. 5:2 Fil. 3:3.

Det burde derfor i denne siste skjebnesvangre tid, da menighetene tynnes ut, og få inntar plassene til de som går bort, og «Gud er død» mentaliteten råder, ligge oss alle sterkt på hjertet å spørre: «Hva er årsaken?» Hvorfor skjer det ikke lenger at virkelige synderrop høres? «Hvor er boten blitt av?»

Mon ikke årsaken kan være en uriktig fremstilling av lov og evangelium slik at Ånden trekker seg vekk og ikke følger det vitnesbyrd som blir båret frem. Så overgir Gud de mennesker som ikke er lært av Ham til sine egne drømmer og egne innbilninger. Es. 58/ Esek. 13. og 14. kap. Her ligger den store fare nemlig at menigheten tar imot drømmen og egeninnbilningen, som om den var fra Gud.

I en slik forferdelig tid hjelper det heller ikke om hellige menn ber. Esek. 14:13-23.

Jeg spør så ofte: Hvordan skal vårt folk finne botsveien igjen? Må vi forkynne at det allerede er for sent? Er syndemålet fullt? Esek. 15. HERRE, DU VET DET. AMEN

Ord og uttrykk

Fra Bibelsk Oppslagsbok

«Så hendte det at den fattige døde, og han ble båret av englene til Abrahams skjød/fang. Men også den rike døde og ble begravet.» Lukas 16:22

Abrahams skjød. Luk. 16, 22. Jødene pleide under sine selskaper å ligge til bords på lave sofaer, idet en støttet seg på venstre arm. Den som lå nærmest inntil en annen, kunne derfor sies å ligge i sin sidemanns skjød (jfr. Joh. 13, 23). Saligheten for de troende som er gått bort, blir i Bibelen ofte omtalt under bilde av et gjestebud. Da Lasarus ved dette gjestebud er i Abrahams skjød, det betyr da at han fikk en æresplass i Paradis. Uttrykket i Luk. 16, 22 bør derfor oversettes: «Hedersplassen nærmest Abraham».

Hans Nielsen Hauges Postille

Finn frem din nye postille av Hans Nilsen Hauge som ble utgitt i ny språkdrakt ved Trygve Einar Gjerde. Har du den ikke? Kjøp den fra vårt boklager. Prekener for juli og august finner du fra side 318-354. Hver preken er ca 2 sider å lese.

Et godt innlegg fra Facebook

Av Arve Heie

TROEN HAR EN FORSTAND SOM FORSTANDEN IKKE FORSTÅR

Den kjente norske Kina misjonæren Marie Monsen fra Bergen, var ei ung kristen kvinne da kallet fra Gud kom til henne. «Jeg vil at du skal reise til Kina». Det ble en stor tros kamp for henne. Hun følte seg så uskikket til dette kallet fra Gud. «Når jeg så på meg selv, mistet jeg motet, jeg følte meg så uverdig til å bli misjonær. Men jeg reiste til Kina i tro på Guds Ånds tale til meg, at Han også ville være med».

I ei bok, om tiden som misjonær, skrev hun hvordan troen på Herrens allmakt og ledelse i livet, ble sterkere og sterkere. Fordi Han sviktet henne aldri. Det var Guds vilje at hun ikke skulle motta lønn fra Norge. Derfor skrev hun ned på ark alt hun trengte, når behovene kom, og la lappene frem for Gud i bønn. Og Herren ga henne alt hun hadde skrevet ned.

Hun lærte å stole 100% på Gud under alle forhold, han var trofast, han som hadde gitt henne kallet. Derfor sa hun ved en anledning: «Troen har en forstand som forstanden ikke forstår».

Og hun begrunnet dette visdomsord med en opplevelse. «Jeg skulle tale en uke på et sted. På veien til møtestedet kom sykdommene: Malaria, Dysenteri og Lumbago som kastet på meg. Jeg ble helt utslått. De som var med meg, kjente til en lege i byen vi kom til, dit ville de kjøre meg. Da kom den milde stemmen fra Guds Ånd: «Hvem tror du mest på, legen eller Meg?»

De som reiste med henne ble helt oppgitt, og ristet på hodet, når Marie Monsen sa: «Nei, vi skal reise videre, Herren vil helbrede

meg». Når de kom frem til møtelokalet, skjedde underet. Hun ble øyeblikkelig 100% frisk. Og fikk oppleve Den Hellige Ånds rike velsignelser i møtene.

«Så kommer da troen av det budskap en hører, og budskapet kommer fra Kristi Ord». Rom. 10:17.

Hyrdebrev - Kom!

Av Stein Arild Gjerde

«Og et syn viste seg for Paulus om natten: En mann fra Makedonia stod og bad ham innstendig: "Kom over til Makedonia og hjelp oss!"» Apg. 16:9

Kjære venner. Vi lever i sørgelige tider for det åndelige og gudfryktige liv. Menneskene har vendt Gud ryggen og menighetene kappes om å spre villfarelser. Vi som skulle vært våkne og klare til kamp er søvnige og late. Men det er ikke tiden for å lunkne hen. Styrk dine hender og føtter, og reis deg opp kjære venn. Ved Jesu navn kaller jeg oss til å våkne opp og rope til Herren. Ja, mange har ropt i mange ti-år, for frafall kom ikke i går.

Den jordiske kirke har tider og sesonger, vekkelse og frafall. Israels ørkenvandring og senere tider er bilder til advarsel for den kristne kirke. Slik de falt vil vi så gjerne gjøre det samme. Jeg, som dere, lengter etter at Guds ild skal slå ned mellom oss. Hvor er så Herrens Ånd? Jeg snakker ikke om rop og skrål som bringes frem i kjødelige menigheter. Nei, hvor er Herrens Ånd? Hvor er broder kjærligheten? Jeg er den svakeste og mest ynkelige broderen som gjerne skulle brent i kjærlighet for dere. Men jeg vet nesten ikke hvordan den skal være, for jeg som

Haugianeren

---

mange av dere vandrer år etter år uten å ha det gode samfunn med Jesu brødre og søstre som vi burde ha. De lokale menighetene er fundamenterte på menneskelige ordninger, og dårlig lære. Hold dere borte fra frafalls kirken og vær varsom med lokale menigheter som er på frafalls sklien.

Lær og forstå at Gud er nidkjær for sitt Ord og menighet. Men hvordan er det med oss arme som søker Gud og elsker hans vilje? Hvor er søsken kjærligheten vår?

Jeg tror vi må lære oss og elske hverandre igjen. Blant søsken, som elske hverandre og Gud, der vil Herrens ild komme. Kjære, vi må hjelpe hverandre og elske hverandre på nytt. Ta opp kampen mot vantroen i oss selv. Den lille flokk, kan bli sterk ved Guds gode nåde. Men jeg, som dere, trenger kanskje det Makedonske rop: «Kom over til oss og hjelp oss!»

Vi som er vennesamfunnets eldstebrødre, har en forpliktelse over for noen av dere. Vi skal komme når dere roper, vi skal forkynne og forvalte Guds råd. Lære, trøste, våke, elske og løse fra syndebånd, døpe, dele ut den hellige nattverd. Vi skal plante, så og røkte. Ja dere skal se til at vi gjør vårt arbeide i Guds åker. Er vi svake? Ja, sannelig. Vi er de minste og svakeste blant Guds barn. Men kom ikke Guds Ord til slike som oss?

«For se på deres kall, brødre, at ikke mange vise etter kjødet, ikke mange mektige, ikke mange av høy ætt ble kalt. Men Gud har utvalgt det dåraktige i verden, for å gjøre det vise til skamme. Og Gud har utvalgt det svake i verden, for å gjøre det som er mektig til skamme.» 1Kor 1:26-27

Brødre, søstre, dere Guds barn, reis dere! La vårt rop stige opp som velbehagelig røkelse for Guds åsyn. Amen!

Haugianeren

Ved retur:

Haugianeren
Stein Arild Gjerde
Nordre Naustbakken 11
5440 Mosterhamn

(Abonnementens adresse)

Salmehjørnet

Salme nr. 1

- 1.O STORE GUD! Vi lover deg, Vi sier takk evinnelig. Den hele vide verden vet At du er Gud i evighet.
- 2.Hos englene ditt navn er stort, Av kjerubim i himmelkor, Og serafim som for deg står, En daglig æresang du får.
- 3.Du hellig, hellig, hellig er! Gud Sebaot, vår Herre kjær, Og full er himmel, full er jord Av all din guddoms ære stor!
- 11.Hold over oss ditt ansikt blid, Og gjør oss godt til evig tid. Vi dagligen velsigner deg, Ditt navn vi lover iderlig!
- 12.Bevar oss fra, o gode Gud, Å støte an mot dine bud! Vær nådig Herre, og oss fri Fra all den nød vi kommer i!

Luther etter Ambrosius

Opplysninger

Haugianeren

Redaktør: Stein Arild Gjerde
Nordre Naustbakken 11
5440 Mosterhamn
Telefon 91918899
E-post: stein-arild@kortbunkers.no
Nettside
www.haugianeren.net
Kommer ut annenhver måned
Kontingent kr. 350 pr. År.
Konto: 3260.36.78795

Det Haugianske Vennesamfunn

Gaver kan sendes til
DHV v/Sigmund Nørsterud,
Sofiesgt. 1, 0170 Oslo
Konto:1619.66.12282

Boklagerets adresse er:
Nordre Naustbakken 12
5440 Mosterhamn
Telefon 930 30 803
E-post: teinagje@frisurf.no

Vi takker hjertelig for gaver til bladet eller vennesamfunnet!